

Krissti Kors.

Hvor drager det mig med en lønlig
Magt
Dit kors, o min Herre hjære,
Dit længes mit Hjerte, dit stunder
min Agt
I Manden altid at være.

Det staar saa urokket paa Klippen
fast,
Og stod i atten Aarhundred
Mens Troener styried og Niger brast,
Bespotted, forhadet og — beundred.

Og er end dets Farve som Matten
mødt,
Det bærer dog Nojer røde,
De spirede frem gennem Verdens
Drt
Den Dag, da vor Frelser døde.

Og staar det end der saa alvorfuldt
Og peger fra Jord mod Himlen,
Det breder dog sine Arme huldt
Mod hele Memestevrimlen.

Saa bring til Korset dit bange Sind,
Læg der din Mide og Pine,
Og bar det Alverdens Synder end,
Det bærer vel ogsaa dine.

(O i „Stirkefl.“)

Betragtning.

„Men nogle Dage der-
efter kom Felix med sin
Hustru Drusilla, som var
Jødinde, og kaldte Pau-
lus frem og hørte ham
om Troen paa Kristus.
Men da han talte om
Nesfærdighed og Afhol-
denhed og den tilkom-
mende Dom, blev Felix
forfærdet og svarede: Gaf
hørt for denne Gang!
Men naar jeg faar be-
leilig Tid, vil jeg lade
dig kalde til mig“. Ap.
Gj. 24, 24—25.

At „Guds Ord er levende og kraf-
tigt og skarper end noget tveegget
Sverd og trænger igennem, indtil det
adskiller baade Sjæl og Mand, baade
Ledemod og Marv, og dømmes over
Hjertets Tanker og Raad“, som vi læ-
ser i Skriften (Hebr. 4, 12), det sees

ogsaa af Felix' Eksempel. Der staar
nemlig om ham, at han blev forfær-
det over Paulus's Tale „om Nesfær-
dighed og Afholdenhed og den tilkom-
mende Dom“.

Paulus's Ord gjorde et mægtigt
Indtryk paa Felix' Hjerte. Disse M-
vors og Sandheds Ord bevirkede,
at Felix blev forfærdet. Guds Ords
Sandhed, udtalt af denne stakkels
Fanges Læber, var som Dolkestik i
dette lastefulde Memestes Samvittig-
hed. Hans Samvittighed anklagede
ham. Hans Synders Storhed og
den tilkommende Dom gjorde ham
forfærdet. Men istedenfor at bøie sig
for Guds Ords overbevisende Kraft,
istedenfor at erkende og bekjende sin
Synd, omvendte sig fra sin syndige
Vei, og tage sin Tilflugt til Guds
Raade i Kristus og i Troen paa ham
erholde Forladelse for alle sine Syn-
der, saa Fred i sit Hjerte og blive lyk-
kelig her og hijsset, saa slaar han det
hele fra sig med de Ord: „Gaf hørt
for denne Gang! Men naar jeg faar
beleilig Tid, vil jeg lade dig kalde til
mig“.

Guds Ords Sandhed havde truffet
Felix' Hjerte. Han havde følt Ordets
overbevisende Kraft. Og han kunde
ikke frigjøre sig selv fra Ordets Magt,
uden ved at finde paa en eller anden
Udflugt og saaledes trodse Sandhe-
den. Og den Udflugt han benyttede
sig af, og hvorved han saa herlig kla-
rede sig ud af denne for ham saa pin-
lige Stilling, var: „Naar jeg faar be-
leilig Tid“. Med dette: „Naar jeg faar
beleilig Tid“, trodsede han Sandhe-
dens Magt, med det udsatte han sin
Omvendelse, med dette tomme og ube-
stemte Løfte søgte han at stille sin an-
klagede Samvittighed tilfreds.

Den beleilige Tid for Felix kom vist
aldrig; thi Historien beretter, at hans
Synder og Kastet tiltog i den Grad,
at han kort efter gjorde sig selv umul-
lig som Landskhövding. Han blev af-
sat fra sit Embede, og led maaste Skib-

brud ikke blot paa Legemet, men og-
saa paa Sjælen og saaledes gaaet
evig fortabt.

Gud være lovet og priset, som saa
trofast har sørget for, at dette Guds
Ord om Synd og Raade, som Pau-
lus saa alvorligt og indtrængende
havde prædiket for Felix og hans Hu-
stru hin Gang, endnu lyder iblandt
os. Herren indstiftede det hellige
Prædikeembede umiddelbart før sin
Himmelfart. Og denne hellige Insti-
tution har han bevaret for os indtil
denne Dag, saa at enhver har god
Anledning til at høre Kristi Evange-
lium og i det erholde Fred og Frelse
for sin udbødelige Sjæl. Men mange
gjør ligesom Felix gjorde: De viser
det fra sig med den Betsed: „Naar
jeg faar beleilig Tid“.

Og Grunden, hvorfor det for saa
mange er en „ubeleilig Tid“ til at sø-
ge sin Sjæls Frelse, er, fordi de lige-
som Felix elsker Verden og de Ting,
som er i Verden, mere end de elsker
Gud og hans Ord. Man vil ikke op-
give Syndetjenesen og Verdenstje-
nesen. Man vil ikke ofre det timelige
for det aandelige, men hellere ofre
det aandelige for det timelige, hellere
ofre Himmelen og Saligheden for
disse forfængelige og sorgjængelige
jordiske Ting.

Mange mener, at deres jordiske
Kald nødvendigtvis tvinger dem til at
udsætte med at søge sin Sjæls Frelse
til de faar beleilig Tid. Deres Hjer-
ter drages mellem Gud og Verden.
Men de elsker dog Verden mere end
Gud og Verden faar Overhaand. Og
bliver de en eller anden Gang truffet
af et Guds Ord, som banker paa de-
res Hjertedør, og deres Samvittighed
skaar dem og gjør dem forfærdet, saa
følger de at tilfredsstille sig selv og sin
Samvittighed ved at sige som saa:
Ja det maa blive anderledes med
mig, dog kun ikke nu, men „naar jeg
faar beleilig Tid“.

Hvad vil saa Enden paa dette bli-

ve? Enden bliver som Regel den, at
den beleilige Tid for saadanne Men-
nesker kommer aldrig. Thi Sagen
er, at saadanne vil ikke høre noget
om „Troen paa Kristus“, de vil ikke
høre Tale om „Nesfærdighed og Af-
holdenhed og den tilkommende Dom“,
hverken naar det er beleiligt eller
ubeleiligt for dem. Og jo oftere saa-
danne afviser Guds Raades Kald og
opfatter med Opgjøret mellem sig og
sin Gud til det bliver beleilig Tid, de-
sto mere ubeleiligt bliver det for dem.
For hver Gang Guds Ords Stemme
formaaes og foragtes, bliver Syn-
deren mere forhærdet, han synker dy-
bere og dybere ned i Ubodfærdighe-
dens og Vantroens Dynd. Han
kommer længere og længere bort fra
Gud, indtil Døden, som ikke spørger
om det er beleiligt eller ubeleiligt,
overraster en saadan, og han rykkes
ud af Verden aldeles usforberedt og
ind i hin og aabner sine Dine i Hel-
vede; thi naar saadanne kommer frem
for Guds Domstol og der findes at
mangle „Bryllupsklædningen“, som
er Kristi Nesfærdighed, da kan det
nok ikke nytte dem noget, at de und-
skylder sig med, at de her paa Jorden
ikke havde beleilig Tid til at tænke paa
dette ene fornødne. Det er da for-
sent at indhente det forlødte.

De, som paa Grund af denne Ver-
dens usle og forfængelige Ting lader
sig afholde fra at søge det ene for-
nødne, nemlig Kristus og hans Nes-
færdighed, de handler ifandhed daar-
ligt og uklogt; thi at tjene Djævelen,
Verden og sit eget Kjød, er ifandhed
en Trælletjeneste, der gjør Menneket
ulykkeligt baade her og hijsset. Men
at tjene Herren, det er ingen Trælle-
tjeneste, men en Tjeneste i Frihed og
Lykke, en Tjeneste, der bringer de
første Fordele ikke blot aandelig, men
ogsaa timelig. „Gudsfængtighed er
nyttig til alle Ting, da den har For-
jættelse for det Liv, som nu er, og for
det tilkommende“. (1 Tim. 4, 8.).
Den, der hænger sit Hjerte ved Kri-

stus, han har i Gud en naadig Gud og Fader, der aldrig i Evighed vil komme hans Synder ihu. Han nyder i Troen paa Jesus sand Glæde og Fred. Et saadan kan Haandhed være glad og lykkelig, ja, glad og lykkelig endog midt i dette Jordelvs Sorger og Modgang. Lykkelig den, der ikke udfatter med at søge Herren til det bliver beleilig Tid!

Er du, kjære Læser, en af dem, der ligesom Felix har afsøgt Troen paa Kristus til du faar beleilig Tid? Hvis saa, da gjør det for Guds Skyld og for din Sjæls Salligheds Skyld ikke mere; men søg straks at indhente det forsømte. Søg Herren straks, nu idag, for det er forsent! „Idag, dersom I hører hans Røst, da forhærder ikke eders Hjerter“. (Heb. 4, 7.)

Idag er Naadens Tid,
Idag er Gud at finde,
Nu kan alvorlig Fild
Hans milde Hjerte vinde;
Betänk dit Sjælegavn
Og imod Naaden tag,
Vend om i Jesu Navn,
Nu hedder det idag!

Se dog, hvor naaderig
En Sol der dig bestråler!
Men at du bedrer dig
Forhaling ikke tænder;
Maaste din Alotte staar
Idag sit sidste Slag,
Nu læges Sjælesaar,
Nu hedder det: idag!

W. A. Larson.

Border Ordets Hjører og ikke dets Hjører alene.

Den bekjendte tyske Pæst, Plattich havde i sit Sogn en fattig Mand, der var en stadig Kirkegænger, og som syntes at være en opmærksom Tilhører, men som alligevel vedblev at leve det gamle Liv uden Omvendelse. En Gang lige før Jul gav Plattich ham et Par nye Sko. Manden saa forbausset paa Pæsten, og denne sagde: „Det er en Gave for dig, fordi du gaar saa flittig i Kirke“.

Manden følte sig smigret ved denne Røst; men det brede Smil svandt dog snart, da Plattich tilføjede: „Meningen med Gaven er forresten den, at du ikke skal have Skade af din Kirkegang. Ja andelig Henseende har du jo ikke havt det mindste Gavn af din Kirkegang, men bare Skade. Jeg vil derfor nødig, at du ogsaa i timelig Henseende skal have Skade deraf og

vil derfor erstatte dig i det mindste et Par Sko, da du sikkert har slidt meget paa dit Skotøi ved de mange Mars forgyldes Kirkegang“. — Den Prædikanten ramte. Han gik i sig selv og lærte at blive en Ordets Gjører og ikke alene dets Hører.

Katekismens fem Parter.

Den bekjendte Pæst Ludvig Harms i Hermannsburg fortæller, at han paa Veien fra Kirken kom i Samtale med en gammel Bonde, der saa meget bekrøvet ud. Han fik snart vide, at det var Betyrning for hans Sjæls Frelse, der gjorde ham saa nedslaaet.

Harms talte videre med ham, og det viste sig, at han var fuldstændig uvidende med Hensyn til Guds Ord, men at det Spørgsmaal var det vigtigste for ham: „Hvad skal jeg gjøre, at jeg kan blive salig?“ Harms gik med ham til hans Hus og forklarede de 10 Bud for ham. Ved dem blev han sønderknust, fordi han ikke havde holdt noget af dem. Harms bad inderlig til Gud med ham og gik derpaa til sit Hjem.

Et Par Uger senere traf han Manden igjen, og da fik han erfare, at denne havde lært at fatte Salmistens Ord: „Guds Dyr er en sønderbrudt Mand, et sønderbrudt og sønderknust Hjerte vil du, o Gud, ikke spørge“. Han fortalte, at Adlæggelsen af Budene havde givet ham ligesom et Stik i Hjertet, og at de alle stak endnu. Harms udlagde da enfoldig for ham de tre Troens Artikler, bad med ham og gik bort. Det dybeste Indtryk havde han faaet af de Ord: „Som har igjendbt mig, der var fortabt og fordømt til den evige Død, og som har friet mig fra Synd og fra Død og fra Satans Rige“ og de ligesaa dyrebare Ord: „I denne kristne Menighed giver han mig og alle Troende daglig en fuld Syndernes Forladelse“.

Efter nogen Tid sagde han: „Nu ved jeg, hvorledes en Synder bliver retfærdig og salig“. Harms spurgte da: „Hvorledes?“ „Ved Troen“, svarede han. „Naar jeg blot kunde tro; men jeg kan ikke“. — „Det glæder mig hjertelig, kjære gamle, at De ikke kan det; nu skal en anden frem, som kan give dem Troen. Men han vil bedes, naar han skal give noget“, sagde Harms. Derpaa gennemgik han den tredje Part, om Bønnen, med

„Se paa den lyse røde Lap.“

ham, og efter at de havde bedet sammen, stilles de, og Harms sagde ved Afslutningen: „Ved kun af ganske Hjerte ligesom et Barn til sin kjære Fader, og gjør altid „Amen“ ret sterkt: Ja, ja, det skal saaledes ske“.

Da de næste Gang mødtes, spurgte Harms: „Naa, gamle, hvordan gaar det med Bønnen?“ Bonden sagde, det gik ganske, som naar han skulde over en svag Is. Den ene Gang holdt den, den anden Gang brast den. Han indsaa, at det var hans Sag at bede, men at give det, han bad om, tilhørte en anden. „Ja, naar De indser det, saa er vi ved Maalet“, sagde Harms, „og De skal nu se, hvorved den kjære Gud giver, hvad vi beder om“.

Han gennemgik nu den fjerde og femte Part om Sakramenterne med ham, og der faldt som Skjel fra Bondens Dine; han indsaa, hvilken stor Betsignelse disse Naademidler bringer Guds Børn paa Jorden.

Harms tilføjer, at den gamle Mand hed Bugenhagen og var efter eget sigende en Efterkommer af den berømte Reformator og Luthers tro Ven af samme Navn.

Tort Brød for at faa en Bibel.

En liden ti Aars gammel Gut i England, Søn af en fattig Enke, kom en kold Vinteraften kl. ti til Sekretären for det britiske Bibelselskab for at kjøbe en Bibel. Sekretären spurgte ham, til hvem han kjøbte den, og hvor han havde faaet Penge dertil. Det var til ham selv, og Pengene havde han selv sparet sammen.

Den næste Dag fik Sekretären af Suttens Moder Forklaring om, hvorledes han havde baaret sig ad med at faa sparet saa mange Penge sammen. „Da han hver Morgen“, fortalte Moderen, „tidlig skulde gaa hjemmefra for Frokost, fik jeg ham to store Stykker Grovbrød, og derhos gav jeg ham hver Dag fire Ore med til Melk.“ — Her stansede hun lidt, og hendes Ansigt viduede om hendes sterke Følelser. Til sidst sagde hun: „Min lille Gut spiste tort Brød og drak intet uden Vand i fire samfulde Uger, uden at jeg vidste af det, for at kunne kjøbe denne Bibel.“ — En saadan Pris satte han paa at kunne komme i Besiddelse af Guds Ord.

* * *

Kong Robert paa Sicilien udtalte

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Kjærlige Priser. God Betjening. Moderne i alle Henseender. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse
P. P. PAULSEN, Prop.

Hann's Studio
Artistic :: Photographs
J. B. HANN,
209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apotek.
Alle skandinaviske Mediciner erholdes.
Henry Engberg
Graduent fra Kjøbenhavn Universitet
Cor. Elk & Holly.
BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co
205 Holly St., (Clover Blk).
Er den eneste nordste Skohandler i
Bellingham, Wash.

FAWSETT BROS.
--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
BELLINGHAM, WASHINGTON.

Schleuder Bros.
Invelerere og Optikere.
Dine undersøges af udelstamnerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Ure, Gulds- og Sølvvarer. Ure repareres.
113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 186
Residence - Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block. 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet, eller I vil sende efter nogen af eders Bekjendte, saa kom til

Lunn Steamship Agency

Vi repræsenterer:
Scandinavian,
American, Cunard,
White Star
med flere Linjer.

REAL ESTATE Eiendomme for
udenombøende haandteres.
Vi har det eneste Skandinaviske Bilet
Kontor nordensfor Seattle. 103 E.
Holly Str., Bellingham, Wash.

engang, at Bibelen var ham dyrebare end hele Kongeriget. Derfor han skulde frastige sig en af Delene, vilde han „hellere lade Scepter og Krone fare end denne Bog“.

Glem ikke Børnens Barmemaal.

Jeg hørte fortælle om en ung Pige, der reiste til Amerika, at hun derover i det fremmede Land var bleven saa slynk til at tale sproget, at hun ganske havde glemt sit Modersmaal. De, der fortalte mig det, (hendes Slægtninger) var saa stolte deraf; men jeg syntes, at der laa noget saa uendelig tungt i disse Ord: „Ganske glemt sit Modersmaal“. Sin unge Pige er et ret Billede paa de Mange Menneſter, der blev saa store her i Verden, at de ganske glemte „Børnens Barmemaal“.

Det maa blive en underlig Stund for den unge Pige, om hun atter kommer hjem til sit Fædreland, og hun slet ikke mere kan tale med sine Kjære paa Modersmaalet; men det er dog intet at regne mod dette, om vi paa den store Dag skal blive udelukkede fra det himmelske Faderhjem, fordi vi havde glemt Børnens Barmemaal. („Hymisj.“)

Lodsen.

Mange Menneſter mener, at de maa prøve alle mulige Ting for at kunne have en begrundet Mening. Saa prøver de da ogsaa Synden, og Synden er sød som — Arsenik. Saa ser det da let, at Folk kommer saaledes ind i slyg Prøvelse, at de ikke mere kommer ud deraf, men bliver hængende, som Fluens paa det giftige Sukkerpapir, og gaar jammerlig tilgrunde. Sætningen er falsk. Man skal ikke prøve alle mulige Ting.

En Lods blev engang spurgt, om han ogsaa kjendte alle farlige Klipper og Rev langs Kysten. Han svarede: „Nei! Og det er heller ikke nødvendigt; nødvendigt er blot dette, at jeg nøiagtig ved, hvor der ingen saadanne Klipper og Rev er.“

Netop saaledes er det ogsaa bevendt med vor Fart gennem Livet. Bille vi sikkert tilbagelægge den og naa den evige himmelske Saligheds stille, trygge Havn, saa er der kun et, som er nødvendigt for os at vide, nemlig: Ad hvilken Vej vi kunne udgaa alle Farer, der truer os. Denne

Vej viser Bibelen os klart og tydeligt. Jesus selv er Veien, og den, som af Hjertet tror paa ham, kommer velbeholden frem; men den, som ikke tror paa ham, han vil ikke komme paa den rette Vej, selv om han end kjendte alle Hemmeligheder.

„Til dit Ord, Herre Kjære,
Staar al min Altraa og mit Sind;
De, det ei følge, ere
Med al sin egen Visdom blind.“

Gud hjælp mig arme Synder
Paa denne vildsom Vej,
At jeg din Pris forkynder
I Live og i Død!

Du vil mig ei forlade,
Du tro og gode Gud!
Giv mig, at jeg maa hade,
Alt, som er mod dit Bud!“
(Bud og Hilsen.)

Guds Vej er den bedste.

En Kvinde fik ifinde, at hun burde vie sit Liv i Hedningemissionens Tjeneste og søgte paa bedste Maade at forbinde sig til denne Gjerning. Før end hun var færdig hermed, blev imidlertid hendes Søster haardt syg, saa hun maatte blive hjemme og pleie hende. Sygdommen varede i to Aar, men gav hende naturligvis ogsaa Anledning til at berede sig for Kjærlighedsarbejdet blandt Hedningerne. Da hendes Søster var kommet sig igjen, og hun for alvor tænkte paa at optage sin Livsgjerning, fik hun Besked om, at hendes Broder ude i Vesten var død og havde efterladt sig tre Smaagutter, som udelukkende var henvist til hende for Pleie og Opdragelse. Denne Pligt holdt hende naturligvis hjemme; men hendes Hjerte var fuldt af Interesse for Missionens hellige Sag, at hun forstod at begejstre alle sine tre Brodersønner for den. De blev alle tre uddannede til Missionærer og blev mertelig nok alle tre kaldte til just det Arbejdsfelt, som hun engang havde besluttet sig at drage til.

Kontor Telefon Residens Telefon
Ballard 956 Ballard 959

Dr. W. T. CHRISTENSEN

Norsk Læge og Kirurg

238 Ballard Ave., Ballard, Wash.

Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eterm.
Søndage, 9-10 Form.

Se paa den lyse røde Lap.

Oplysning søges om Jver Jensen fra Kristiania. Han har sjetet Laks fra Seattle eller Tacoma. Skriv til Broderen, Christian Jensen, 286 Watchung Ave., West Orange, N. J.

Tacoma.

Vor Frelser's evang. luth. Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndags skole kl. 9:30 Form.

Ove J. H. Prens, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: block 8542

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

— Stort Lager af —

Herreflæder og
Udstyrsartikler,

— samt —

Gutterflæder fra 3 Aar til 19 Aar gamle.

Migt Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Kæmpe Hus ved det nye Sandingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Naad og Daad.

Holl. som kommer fra Vesten. Kører med Belt Line Street car lige til Døren.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLOLGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

GAGE DODSON CO.

— Sælger —

paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Comp udvalg af

Møbler, ovne og croekery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Pressekonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor G. M. Tiernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Allderdoms Hjem.

Overensstemmende med min salig afdøde Mandts sidste Ønske er det min Lyst og Pligt, hvis jeg formaar det, at gjøre noget for Oprettelsen af et Hjem for gamle her paa Vestkysten. Hensigten med disse Linjer er at spørge, om der er andre, som har lignende Tanker og Ønsker at fremme denne Sag med gode Maad, Legater, o.s.v.

Maaſte der findes ældre Personer, som er saaledes stillede, at de Ønsker at finde et Hjem, hvor Guds Ord kunde være Lys og Styrke, og hvor de sammen med andre kan have kristelig Tilsyn og Pleie, der kan gjøre de tunge Allderdoms-Dage hyggelige og lyse.

Misſaa, om der er nogen, som har noget tilovers for denne Sag, vilde det ikke være bra, om de gjennem „Herald“ lod os høre deres Mening om Stedet for et saadant Hjem og hvortledes det helst skulde anlægges og drives?

(Sunhilda M. Larsen.)

— Der gives en Glæde, som ikke bliver de ugudelige tilbø, men kun dem, der bytter dig, Herre, uden at se hen til Øn, og hvis Glæde du selv er. Og det er netop et lykkeligt Liv at glæde sig til dig, af dig og over dig.

Aug.

„Se paa den hje røde Kap.“

Hjemmet.

Alt Ordet „Hjem“ i vore Dage ikke har den Klang i Almenhedens Øren, som det havde i forrige Dage, det er Sandhed, som alt mer og mer kommer for Dagen, og Marsagerne hertil er lette at finde. Thi de er som ofte Vertshuse og de mange Foreninger.

Følgende Samtale mellem en forresten meget respektabel Mand og hans Hustru vil vi omtale som en Prøve paa de mange Foreningers skadelige Indvirkninger paa Hjemmet:

„Jens, jeg tænker paa at indbyde en af mine Venner i aften. Tror du, at du kan blive hjemme og dele vort Selskab?“

„Nei, kjære Marie; som du ved, er jeg Medlem af „Gresvennernes Klub“ og vi har da vort Møde.“

„Men bliver du da hjemme imorgen Aften?“ „Hm; — lad mig se, hvortledes det da er. Nei nei, ikke heller da kan jeg blive hjemme; thi da møder „Arbejdsvennerne“, og vi har vigtige Sager at forhandle.“

„Onsdag Aften da?“

„Da ved du jo, kjære Marie, at Odd Fellows har møde, og hvad vilde disse mine Brødre sige, om jeg ikke besøgte dette Møde? Torsdag Aften er jeg tilfaldt at besøge en syg Broder; Fredag Aften maa jeg være nærværende paa Templar-Brødrenes Møde, og Lørdag Aften har vi et ekstra Møde i den Byggeforening, af hvilken jeg er Medlem, og ved hvis Hjælp vi faar et eget Hjem. Du kan vel indse, kjære Marie, at jeg ikke engang Lørdag kan blive hjemme.“

„Men saa Søndag Aften, da er du vel hjemme?“

„Ja, jeg kan ikke huske noget da. Nei, lad mig se! Du ved, kjære Marie, at jeg har forenet mig med det nye kristelige Selskab „Oplysningens Venner“, og paa Søndag Aften har vi Sammenkomst for at vælge en Forstander og en Ceremonimester. Kjære Marie, jeg er kjed over, at min Tid er saa optagen. Men du ved jo, at jeg er indgaaet i de fleste af disse Foreninger, for at du i Fremtiden skal faa Nytte deraf.“

„Det er godt, Jens“, svarede hans Hustru ærgerlig. Du har kun glemt at nævne et Selskab, af hvilket du engang ogsaa var Medlem.“

„Hvilket da, min kjære?“

„Din Hustrus Selskab!“

(Kirkekl.)

En retfærdig Dom over Menigheds-skoler.

En Dom over en Menigheds-skole faldte Superintendenten for de offentlige Skoler i Quincy, Ill., D. V. Rawlins, som overvar en Eksamen i den derværende tysk-lutheriske St. Jakobs Menigheds Skole. Ved Slutningen af Eksamenen holdt han en Tale, hvori han ytrede sig meget rosende om, hvad Skolen havde udrettet. Han havde overbevist sig om, at i en tysk Kirkeskole blev ikke alene lært det tyske Sprog, men ogsaa det engelske Sprog kom til sin Ret.

Idet han vendte sig direkte til Børnene, sagde han: „En Ting vilde jeg gjerne især lægge eder paa Hjerte: hold ved Siden af det engelske Sprog ogsaa det tyske i Aft og Ære og lær det grundig. I vil vel i det offentlige Liv i dette Land hyppigere komme til at bruge det engelske Sprog end det tyske; men lad mig endnu engang sige eder: glem og forjdm ikke det tyske Sprog. En, som kan bruge to Sprog, har en stor Fordel fremfor andre, som kun kjender et Sprog.“

Pil Slutning gav Hr. Rawlins Menigheds-skolerne som saadanne sin Anerkjendelse. Disse Skoler, sagde han, er af stor Nytte for Samfundet. I dem er der noget, som mangler i de offentlige Skoler: Børnenes Gemytsdannelse med den religiøse Undervisnings Hjælp. I denne Henseende er der i de offentlige Skolers Læreplan en følelig Mangel, men som — det ved vi vel — ikke lader sig rette paa, da de nævnte Skoler besøges af Børn, hvis Forældre tilhører alle mulige religiøse og ikke-religiøse Retninger. Men til kun saa meget større Velsignelse for det hele Land er det, at ogsaa de kirkelige Skoler, som virker saa velgjørende paa Gemytslivet, bestaar og blomstrer.

Her har vi en fornuftig og retfærdig Dom over Menigheds-skolerne, som har saa mange Fiender.

(Efter „Der Lutheraner“ i „St.“)

Fred og Enighed i Kirken.

„Se, hvor godt og lyst er det, at Brødre bor ogsaa sammen. Det er ligesom den gode Dje paa Hovedet, som nedflyder paa Skjægget, ja paa Arons Skjæg, som nedflyder paa hans Klæders Ebn“. (Salme 133, 1. 2). Her til skriver Dr. Luther: „I 2 Mos. 30, 22-33 befaler Moyses, at han skal

tilberede en færegen Salveolje, og derhos bydes, at den ellers ikke skal laves af nogen og ikke skal bruges til dermed at salve nogen anden end Ypperstepresten. Med denne Salveolje sammenligner denne Salme Freden, fordi denne er en særdeles hellig Ting, der ikke kan istandbringes og bevares ved menneskelige Kræfter. Thi ihvorvel der ogsaa skjænktes de ugudelige Fred, som vi jo ser de i verdslige Riger, der er udenfor Kirken, saa er den dog sandelig en Guds Gave og en hellig Ting, som fornemmelig skal tjene til hellig Brug og anvendes saaledes, at den sande Religion kan fremmes, Egteskanden holdes ren, Børnene rettelig opdrages, og udvortes Tugt og Ærbarehed opholdes.

„Hvis man kunde overtale de afjindige Menneſter, som med nye og urimelige Lærdomme om Sakramenterne og andre Artikler foruroliger Kirken, til at tro, at Kirkefreden er en hellig og Gud velbehagelig Salveolje og Balsom, som man ikke skal misbruge, mener du da ikke, at de vilde handle forsigtigere? Men da de ikke vil tro dette og ikke lade sig undervise, saa vedbliver de gjenstridige i sit onde Forfat, taler ubesindig, bortødsler og vanhelliger denne hellige Balsom, paa det de derved kan opnaa og faa et stort Navn; ja de skjænder Enighed, som dog er en hellig Ting, og træder den under Fødder og bruger den ikke som en Hovedolje.

Men den Helligaands Mening er en ganske anden; thi han vilde gjerne, at vi elskede Freden og holdt den for en stor Helligdom, som han her viser os i en Lignelse med saare skjønne Ord. Men han siger udtrykkelig „paa Hovedet“, for derved at vise den rette og inderlige Enighed. Thi naar du betragter Lignelsen, saa bliver først Arons Hoved salvet, derfra nedflyder Balsomen i Skjægget, og endelig kommer den ned i hans Klæder. Men hvorfor nævner han Hovedet? For dermed at vise, at hvor der ingen Enighed er, farer den ene hid, den anden did, ligesom i et Rige, der intet Overhoved har. Men Kirkens Hoved er Kristus; derfra skal Balsamen, det er den endrægtige Lære, ligesom en kostelig Salveolje ved Aandens Enighed nedflyder i Skjægget, det er til de Mænd, som er i Prædikeembedet; thi det betynder Skjægget, der omgiver Munden, som er et Medstak for Læren; derfra skal den

nedslidde i Klæderne, det er i Kirken, som er Kristi Klædning. Saaledes vil den Helligaand have Enigheden agtet for en hellig og ædel Ting.

Men hvor saa der er, som tror dette, ved man vel. Thi hvo merker dog ikke, at Sværmeraaenderne, om hvem Basilius siger, at de sværmer med Tungen som Bier, tillægger sig det som en stor Gæde, at de sønderriver Enigheden? De vender denne Salme om og synger i sit Hjerte: Se, hvor godt og lissigt er det, at man adspredder Brødbrene, saa de ikke bør sammen, men den ene farer hid, den anden did. De holder ikke Freden og Enigheden for en Balsam; derfor søger de ogsaa stedse noget nyt og tænker, at de ikke kan tjene den kristne Kirke, medmindre de sætter sig op imod os og optænker sig noget nyt. Saa danne Folk skal vi fly og vogte os for, at vi ikke bliver dem lige samt lære, at Kirkens Enighed er en Guds Gave, som vi, saa meget som det er os muligt, skal forfremme, forøge og opholde. Thi ingen Ting behager Gud og de hellige Engle mere, end naar de ser, at Lærerne i Kirken er endrægtige, ensfattede og overensstemmende i Læren. Paven stemmer vel ogsaa overens med sine; thi ogsaa Tyvene og Morderne har en Enighed mellem sig, ligesom ogsaa Judas var enig med Farisæerne.

Men det er ikke saadan Enighed, hvorom denne Salme taler. Men her prises den Endrægtighed, som er mellem dem, der har Guds Ord purt og rent. Derfor bruger han (den Helligaand) heller ikke en almindelig Værdi, men en saadan, der alene angaar Aron, som af Gud var kaldet til Højesteprest, og taler udtrykkelig om Skjegget, der omgiver Munden, for at betegne, at Enighed ved Læren udslyder i hele Kirken, og ikke alene vederkvæger den kristne Kirkens Legeme, men giver ogsaa en saadan uindig Lugt fra sig, hvorover Kirken berømmes baade for Gud og alle Mennesker, som erkjender denne Gave". (V. 605.)

Det bedste Studsmaal.

Jub paa Kontoret i et stort Handelshus i New-York traadte en Dag en ung Mand og spurgte, om man ikke trængte en Handelsbetjent. „Nei!" lød det korte Svar. Den unge Mand bemærkede, at han havde gode Au-

befalinger, og nævnte Navnene paa dem, som havde udstedet disse. Kjøbmanden vilde da se Anbefalingsbrevserne, og Unglingen aabnede sin Vadsæk for at tage dem frem. Der faldt en Bog ud af den. „Hvad er det for en Bog?" spurgte Kjøbmanden. „Det er min Bibel", var Svaret. „Hvad skal De med Bibelen i New-York?" Den unge Mand saa ham alvorlig ind i Øinene og svarede: „Jeg har lovet min Mor at læse i den hver Dag, og det Løfte vil jeg holde". Uden Betænkning gav Kjøbmanden ham en Plads, og under Guds synlige Velsignelse arbejdede den unge Mand sig frem med saadant Udsald, at han snart traadte ind i Forretningen som Kompagnon.

Og Bibelen, der havde været hans bedste Studsmaal, blev for ham hele Livet igjennem en Nilde til den rigeste Velsignelse.

„Gaf bort denne Gang."

(Ap. G. 24. 24.)

Else Dalberg, en ung livsglad Pige, blev angreben af Tæring. Hendes Fader var Lømmestyrer og sad i ret gode Kaar; Familien var imidlertid saa talrig, at Børnene ikke kunde faa Lov til at ligge paa den lade Side, men maatte hver især tage dygtig fat for at hjælpe til med at skaffe det fornødne Livs Ophold. Den stakkels syge Pige havde i sine sunde Dage været beskæftiget i en Porcellænsfabrik, hvor hun tjente en god Løn som Maleriske, da hun var dygtig i sit Fag.

I Begyndelsen regnede hun sin Sygdom ikke for noget og fortsatte derfor sit usunde og anstrængende Arbejde. Snart maatte hun dog give op og trække sig tilbage indenfor Hjemmets fire Vægge, uden at kunne gaa ud mere.

En kort Tid hjalp hun sin Moder lidt med Husholdningen, men snart hørte ogsaa denne Virksomhed op, da hun blev sengeliggende.

Saaledes trak Dødens Skygger langsomt op over dette Hus. Dalbergs var brave Folk, som nød stor Agtelse hos alle deres Naboer; men deres Tanker gik aldrig ud over deres smaa timelige Interessers Kredse — en højere Verden eksisterede ikke for dem. De var saaledes ret et Eksempel paa, hvor god og tilstrækkelig den gamle lovpriiste Religion „Gjør ret og frygt ingen" synes at være —

indtil Alhyken en Gang stormer løs, indtil Jorden begynder at vælte under Fødderne, indtil man staar raad- og hjælpeløs overfor Livets vældigste Omveltninger.

Paa denne Tid besøgte jeg ofte Familien. Else var fuld af Planer med Hensyn til Fremtiden, trods jeg godt mærkede, at den fulde, forfærdelige Sandhed mangan en Gang stod hende klart for Die. Men Sandheden maatte aabenbart ikke saa Naaderum: ved en kraftig Viljes Energi blev den stadig trængt tilbage. Ofte bad jeg hende, om jeg ikke maatte læse blot nogle saa Trøsteord af Skriften for hende; men altid svarede hun afvisende:

„Gjør mig bare ikke bedrøvet, lad os hellere tale om noget morsomt! Jeg er jo saa ung, jeg skal ikke dø endnu, saa grusom kan den kjære Gud ikke være. Desuden har jeg det meget bedre idag — jeg bliver nok snart rask igjen!"

„O selv om De ogsaa bliver rask igjen", svarede jeg, „skulde det saa gjøre Dem bedrøvet at vide, at De har en Frelser, som forlader Dem alle Deres Synder, som har opladt det evige Livs Porte for Dem, saa at De isjort hans Retfærdighed, kan gaa uhindret ind til den store Frydefest? Ved De, hvilket Ord der er et af de hyppigst forekommende i den hellige Skrift, som De har saa stor Stræk for? Det er Ordet „Herlighed." Lyder det da saa bedrøveligt? Gjør det Dem mere munter at forcaste alt, hvad Guds Ord forjætter om den evige Herlighed? Bliver De gladere ved at tro, at De i Deres Svaghed staar ganske alene i Liv og Død?"

Hun saa paa mig med et forunderligt Udtryk i sine store glandsfulde Øine, men sagde ikke noget.

Ved mit næste Besøg fandt jeg hende meget forandret; Sygdommen var diensynlig fremskredet med Rjampetridd. Jeg haabede, at nu vilde hun da vel lukke Hjertedøren op for ham, der saa længe og saa sagtnodig havde staaet udenfor og banket. Nøleude trak jeg mit Nystamente op af Lommen, men saa snart hun saa det, gjorde hun igjen en afvisende Bevægelse og sagde med svag Stemme:

„Nei, idag er jeg for svag! Jeg kan ikke! Det er altfor rædsomt! Jeg kan ikke udholde at tænke derpaa! Jeg vil forsøge at sove; jeg har faaet Morfium-Indsprøitning.

„Se paa den lyse røde Lap."

Formodentlig maa jeg have seet paa hende med et meget bønfuldende Blik, thi pludselig nikkede hun venlig til mig og hvilede:

„Imorgen klokken tre, saa maa Delæse.....for mig.....imorgen klokken tre!"

Jeg gik min Vej. Næste Dag til det aftalte Klokkeslet bankede jeg paa hos min Veninde. Hendes Fader lukkede op for mig. Han sagde ikke et Ord, men skjulte sit Ansigt i sine Hænder.

Sagte traadte jeg ind i det vel befyndte Sygevaerelse.

Moder og Søstrende stod omkring Sengen, opløste i Taarer, men Else saa stiv og kold paa Leiet. For en Time siden var hun med et Nædsjens Skrig faret over til det hemmelighedsfulde Land paa den anden Side af det mørke Forhæng!

Mit Hjerte stod stille, da jeg saa hendes affjælede Legeme!

I det samme slog det gamle Stueuhr tre!

Bort Arbejdsfest.

Biskop Dr. A. Chr. Bang i Kristiania syntte den 18de ds. sit 66de Aar.

Tacoma.

Hr. Jens Langlow, som det sidste Aar har været i Besøg hos sine Brødre og Søstre i Tacoma, forlod os Tirsdags Aften for at drage til sit Hjem i Norge. Hr. Langlow er blandt dem, som faar Venner, hvor han færdes. Her i Tacoma har han mange, som glæder sig over at have stiftet hans Bekjendtskab. Han vil savnes ogsaa i vor Kirke. Vi ønsker ham en lykkelig Rejse.

Hr. A. O. Strandos med Familie flyttet den 18de ds. til Winlock, Wash., hvor de agter at tage sin Farm i Brug. Vor Frelseres Menighed kunde herved let have mistet nogle af sine tro Medlemmer. Men Strandos vil, som en Kristen altid skulde, vedblive at staa i sin gamle Menighed, indtil en ny Menighed stiftes nærmere ved. Kvindeforeningen, hvoraf Mrs. Strandos var et aktivt Medlem, holdt Mandag et ekstra Møde i Form af en „surprise" for denne, som nu skal forlade os. En meget pen „Sole Service" blev overrakt Gæstgjæsten fra Kvindeforeningen, hvorefter For-

friskninger serveredes. Vi siger endnu en Gang Tak for alt godt og ønsker de bortdragende Guds Velsignelse i det nye Hjem og velkommen tilbage til Tacoma. „Herald“ skal hver Uge besøge Vinlandet.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste holdes Søndag klokken 3 Eftermiddag i Kirken paa Hjørnet af 58de og Puget Sound Ave. Søndagskolen møder hver Søndag kl. 9.30. Sidste Søndag var der 25 Børn.

Familien Reistad er netop ankommen fra Syd Minneapolis og har bosat sig paa Union Ave. De har taget Del i Menighedsarbejdet i Minneapolis. Vi ønsker dem velkomne og indbyder dem til at være med os i det samme Arbejde i Herrens Vingaard.

En Uge siden sidste Onsdag Aften holdtes Menighedsmøde hos Henry Hagen. Paa dette Møde antoges fuldstændig Konstitution og Inkorporations Artikler.

Kvindeforeningen mødte sidste Torsdag Eftermiddag hos Mrs. Wick. Den tæller nu 18 Medlemmer. Den er saaledes ikke stor, men alle er flittige Arbejdere og da gaar det nok; desuden har den gode Udgifter til at vokse.

Barlow, Ore.

Past. D. Hagoes holdt sin Afskedsprædiken her igaar (14. Søndag efter Trefoldighed). Past. White vil nu betjene denne Menighed, som i det sidste Aar har været betjent af begge Prester. Der er nu særdeles gode Udgifter for denne Menigheds Fremtid. Den trofaste Gud velsigne i Maade baade Prest og Menighed sit Navn til Gode og Pris!

Portland.

Mrs. Hans Hagen fra Rockford, Wash., Past. Bläckans Kald, er paa Besøg i Byen. Hun kom ned til Vancouver, Wash., med en Søn, som ved Engdom i Barnealderen, blev døvsjum. Men Institutet er saa overfyldt, at Gutter ikke kan optages nu.

Forældre kan aldrig nok belænke Guds Naade imod de kjære Smaa, som har alle sine Sansers Brug.

Oalla.

Pastor Dale prædikede i Oalla sidste Søndag baade Formiddag og Eftermiddag. Herester vil de møde hver Mandag efter Gudstjenesten kl. halv to. Læreren ved „Public“ Skolen har lovet at give dem fuld Kredit for den Tid, de saaledes taber paa Grund af Konfirmationsundervisning. De anser denne Undervisning som et vigtigt Opdragelsesmiddel og ved derfor, at den Tid, som benyttes dertil, ikke er spildt, men vil gjøre sit til, at de ogsaa bliver gode Borgere.

Sidste Onsdag mødte en Skare frastige Arbejdere for at rydde paa Kirketomten. Kvinderne serverede Forfriskninger, der smagte udmerket.

Hans Vennes, hvis Forældre bor her, er netop ankommen fra Benson County, Nord Dakota. Han kommer fra en af Pastor J. L. Drendal's Menigheder. Vi ønsker ham velkommen og haaber, at han vil finde sig tilrette og vel fornøjet. Man skal lede for man finder saa vakker Landsted, som Oalla's Omegn.

Teller, Alaska.

15de Aug. 1906.

Kjære Pastor!

Parland, Wash.

Kasjerne fra Parland fik vi forrige Uge sammen med to fra Starbuck, Minn. Vår saa snil at takke Giverne fra os. Alle Kasjer, som er komne i Aar, har haft Sengklæder, saa nu har vi nok for et Par Aar. Ijor havde vi for lidet, saa det var haardt nok at holde dem varme gennem Vinteren.

Skolehuset, 26x40, har nu den nydre Væg færdig, to Bordklædninger og Papir, Tag, Vinduer og Døre indsat. Missionshuset har den første Klædning, Shiplap og Tag. Suedkerne arbejder flittigt, op til 11 Timer om Dagen nu og da.

Eskjorbug-Patienterne er nu bra igjen, men nu raser der en Forkjølelses Epidemi blandt alle ved Missionshuset. Leonora var ganske syg, men er nu frisk igjen. Søgningen hid til Søndagsmøderne er nu ganske liden. De Indsødte er spredte langs Stranden i Smaapartier; desuden besøger Dr. D. Young, Presbyterianernes Biskop i Alaska, sin Svigerfader i Teller

kommer, og han har begyndt at holde Gudstjenester i Teller, og da det er nærmere did og flere har sine Telte nær Byen, saa følger flere did om Søndagene. Han reiser igjen til Høsten.

Sommeren har været meget tør og Regn har ikke hindret Arbejdet paa Højene det allermindste.

Sommerfejset har været daarligt, og bliver ikke Høstfejset godt, kan det blive lidet Mad for en Del Estimoere.

Med kjærlig Hilsen fra os alle, din
L. L. Brevig.

Silverton, Oregon.

Pastor & Mrs. White har mistet sin lille Søn. Barnet, som kun blev fire Dage gammelt i Daaben fik Navnet Andrew Oliver. Den kjære Gud styrke disse vore kjære i deres Sorg og lede vores alles Hjerter til sig.

Novolty, Wash.

Søndag den 9de Sept. stiftedes en ny Menighed paa 51 Medlemmer ved Novolty, Wash.

Menigheden bestaar af baade danske, norske og svenske Folk og antog derfor Navnet: Novolty skandinaviske lutheriske Menighed. Da der er flere Skandinaver i denne Egn, er der god Udset til, at Menigheden vil vokse.

Undertegnede, som har drevet Missionsarbejde der i Sommerens Løb, og som organiserede Menigheden, blev kaldt til dens Prest.

Maatte da Høstens Herre velsigne Ordets Embede ogsaa for denne Menighed, mange Sjæle til evig Frelse, men fremfor alt hans Navn til Gode!
P. Blicher.

Lake Bay.

For en Tid siden forgyedes Mr. og Mrs. Dulins Familie med en liden Søn, der den 2den September blev døbt.

„Jeg er frelst og dyrekjøbt

Og til Saligheden døbt“.

Gud velsigne og bevare den lille John Edward i Daabens Naade!

South Bend.

Om Gud vil, holder den første norske lutheriske Menighed her Formiddagsgudstjeneste Søndag den 23de September i den svenske lutheriske Kirke. Aftengudstjeneste paa et andet Sted efter nærmere Bekendtgørelse. Alle er venligst indbudne.

R. P. Xavier,

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

H. A. Stub, Pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Pacific Distrikts Prester.

Naberg, D. H., Parland, Wash.
Borge, D.

1016 Gladstone St. Bellingham, Wn.

Brevik, G. J. Chinook, Wash.

Bläckan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,

Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, N. D., 19. og Donovan Sts.,

Bellingham, Wash.

Blicher P., Bothell, Wash.

Christensen, M. A.,

125 State St., Ballard, Wash.

Carlsen, P. N. M.,

693-26. St., W. Oakland, Cal.

Dale, J. D., 5631 Clement Ave.,

So. Tacoma, Wash.

Eger, Olaf,

933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C.,

2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, D., 2428 Howard St.,

San Francisco, Cal.

Hagoes, D., 425 E. 10. St.,

Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,

927-34. St., Oakland, Cal.

Harstad, B.,

Tel.: State 64, Parland, Wash.

Hellikson, D. C., Genesee, Idaho.

Holden, D. M.,

W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Heimdahl, D. C.,

Broadway, Everett.

Ingebritson, H. Jir, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Larson, W. A., Livermore, Cal.

Neste, Theo. P.,

417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H.

So. 172 Division Ave., Spokane.

Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,

Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,

Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.

Stub, H. A.,

1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W.,

Bor 4, Newman, Cal.

Stensrud, G. M.,

2456 How. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stamwood, Wash.

White, N. D., Silverton, Ore.

Xavier, R. P., Parland, Wash.

Se paa den lyse røde LaP.

Long Branch.

Näfte Gang paa disse Ranter samles man til norsk lutherisk Gudstjeneste i Skolehuset ved Long Branch Søndag den 30te September. Børn overhøres samme Dags Eftermiddag. Alle er venligst indbudne.

N. P. Xavier.

Sacramento, Cal.

Søndag Aften den 9de Sept. prædikede Past. W. A. Larsen i Sacramento for første Gang. Der var godt 50 Personer tilstede ved Gudstjenesten, mest danske Folk. Past. Brevik, som nu bor i Chinook, Wash., har begyndt denne Mission. Da han fik Kald fra Chinook og flyttede did, blev Past. Larsen opfordret til at betjene dette Sted. Det er nu ordnet saa, at der herefter bliver regelmæssig Gudstjeneste to Gange hver Maaned.

Rockford.

Den 13de Søndag efter Trefoldighed konfirmeredes følgende i Rockford:

Almar og Daniel Haagstel fra Mica Peak, Alma Blom fra Fairfield, Clara Christensen fra Wilbur og Julia Hansen fra Rockford.

Vi havde deilig Veir og Kirken var vel fyldt. Om Eftermiddagen holdtes Allergangsgudstjeneste for mange Allergangsgjester, vel den største Skare, som har gaaet til Alters her i Rockford paa en Gang. Maatte Herren fremdeles velsigne og bevare de kjære unge, som gjentog sit Daabsløfte. Maatte han i Naade lade alle de kjære Børn, som opvokser iblandt os, blive en Pryd for vor Kirke og vort Land, hans hellige Navn til Ære og Pris.

Suisun, Cal.

Den herværende danske Menigheds Kvinder har nu taget Haand i Hantke for at fremme Menighedens Interesser. Efter Gudstjenestens Slutning Søndag den 9de August, blev nogle af Kvinderne enige om at møde hos Mrs. A. Anderson den følgende Torsdag. En Del Kvinder mødte frem, og man besluttede at fortsætte med Møderne. Kvinderne har besluttet indtil videre, saa længe det gode Veir varer, at møde hver Torsdag. Disse Møder faar stadig større Tilslutning, og Kvinderne arbejder flittig med at ny. Tanken er at afholde en Fest om

ikke ret længe og i Forbindelse hermed holde Udvalg af forskellige Sager. Fortjenesten vil da komme Menigheden til gode.

I de evangeliske Beretninger læser vi om, at ogsaa Kvinder tjente Jesus med sit Guds. Hos Evangelisten Lukas, Kap. 8 til Eksempel fortælles der, at Maria Magdalena, Johanna, Susanna „og mange andre“, „tjente ham med sit Guds“. Det er en stor og prisværdig Ting, at Kvinder ogsaa paa denne Maade tjener Herren og hans Menighed. Kvinderne kan udrette store Ting for Menighedens og Guds Riges Fremme. Ved kun et flygtigt Blik kan deres Arbejde og Tjeneste synes noksaa ringe og ubetydelig, men i Tidens Løb bliver det til store Ting. Mange Menigheder vilde nok vanskeligt kunne klare sig finansielt, dersom det ikke var for Kvindeforeningen.

Kvindeforeningen er desuden ogsaa en nyttig Ting i mange andre Henseender, saafremt den drives paa ret Maade og i kristelig Aand. En Kvindeforening kan gjøre meget til Menighedens Trivsel. Desuden er det til Kvindernes eget Gavn, at de kommer sammen, ikke for at sladre, (Sladder bør bannlyses fra Kvindeforeningen) ikke heller saa meget for Kaffeens Skyld, men til gjensidig Opmuntring og Belærelse. Kvindens Tid er som Regel meget optaget i Hjemmet med at passe Huset og Børnene, og hun freistes ofte til at tabe Modet. Men naar hun saa kommer sammen med de andre Kvinder, og hun hører, hvorledes andre har det og faar tilbringe en hyggelig Stund med hendes Veninder og Naboerster, da har dette en forunderlig Virkning paa hendes Sind, og hun gaar hjem styrket baade til Legeme og Sjæl og tager fat paa Arbejdet med nyt Mod og nye Kræfter.

Herren velsigne Kvindeforeningens Arbejde til sit Navns Ære og sit Riges Fremme! W. A. L.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, møder Puget Sound Kreds af den Norske Synode i Everett 9de til 11te Oktober. Mødet begynder Kl. 11 Formiddag med Allergangsgudstjeneste.

Herren velsigne Mødet.

J. D. Dale, Sekretær.

„Se paa den lyse røde Lap“.

Pacific Distrikts Præster og Menigheder.

W. A. Larsons Kald, Cal.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag Eftermiddag Kl. 2 i Scandia Hall, 4 Mil øst for Suisun. Søndagsstole Kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i Maanedens Kl. 2 i Presbyterianer Kirken.

Pleasanton: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag Formiddag Kl. 11 i Methodist Kirken. Søndagsstole Kl. 10.

Sacramento: Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag Aften i Pythian Castle, Cor. 9de og I Sts.

Paso Robles: Gudstjeneste den sidste Søndag i hver Maaned Kl. 1 i den svenske Methodist Kirke.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tillysning.

H. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, Kl. 11 Formiddag. Stanwood, paa engelsk, Kl. 7:30 Eft.

2den Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.

3die Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Florence, Kl. 3 Efterm.

4de Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.

5te Søndag: Freeborn, Kl. 11 Form. Søndagsstole hver Søndag i Stanwood Kl. 10 Form. og i Florence Kl. 2 Efterm.

Lördagsstole paa Camano hver Lördag Kl. 2 Efterm.

Katekisation med Børnene i Freeborn efter hver Gudstjeneste.

Konfirmandundervisning i Skolehuset ved Prestegaarden hver Lördag Kl. 9 Form.

Kristelig Barne-stole 5 Dage hver Uge i 8 Maaned fra 10de September af, med Undtagelse af de almindelige Ferier og Fridage.

Martin Høstenstad, Lærer.

O. C. Hellsichs Kald, Idaho.

Gudstjenester i Genesee Søndag den 23de Sept.: Vor Frelsers Menighed, Søndagsstole Kl. 10 Form.; Gudstjeneste Kl. 11 Form.

Eng. Luth. Congregation, Gudstjeneste med Allergang Kl. 3 Efterm.

Gudstjeneste ved Kamiah Ida Søndag den 30te Sept.

Immanuel's Menighed: Lördagsstole Lördag den 29de Sept. Kl. 9 Form. Søndag den 30te Sept., norsk Gudstjeneste Kl. 10:30 Form. Engelsk Gudstjeneste Kl. 2 Efterm.

Theo. P. Nestes Kald, Ore.

Astoria: Gudstjeneste den 2den, 3die og 4de Søndag i hver Maaned, Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8, i den første norsk evangelisk lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Søndagsstole hver Søndag Formiddag Kl. 9.30.

Quincy: Gudstjeneste den første Søndag i hver Maaned Kl. 11 Formiddag.

D. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8 i Vor Frelsers stand. evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Dag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St.

Kelso: Gudstjeneste efter Tillysning.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

Godt Læsestof,

ikke med Avertissementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste Blade søger de avertendes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læseres Gunst og Gavn og haaber at berige dem med usforfræntelige Statte, som Møl og Rnst ikke fordærver.

Send os en eller flere nye Abonnenter

PACIFIC HEROLD

Stanwood, Wash.

Parcklandnyheder.

— Mrs. Tesdal og Mrs. Lee fra Fremont aflagde nylig Parckland et venligt Besøg. Mrs. Lee agter at jende sin Søn paa Akademiet ihøst.

— Menighedsstolen fornyes i disse Dage med nye Skolebænke, „single seats“, og Hr. J. Stensrue vil smykke Skolehusets Mdre med hvid Maling.

— Konfirmander indskrives Tirsdag Eftermiddag den 2den Oktober Kl. 1 i Menighedens Skolehus. Der vil vel blive baade en engelst og norst Klasse.

— Mrs. John Thompson og hendes tre Smaagutter fra Sylwana, Wash., besøgte nylig sine gamle Fosterforældre, Mr. og Mrs. E. D. Song.

— Mr. Geo. Beek har i disse Dage været iysjelfat med at stemme og fätte istand Akademiets Pianoer. Mr. Beek er ansæet for en særdeles dygtig Mand i sit Fag.

— Menighedsstolen her begynder Mandag Kl. 9 Formiddag den 1ste Oktober med 3 Lærerinder og holdes i otte Maaneder. Der undervises i Bibelhistorie, Katekisme og Forklaring baade paa norst og engelst, samt i de almindelige Commonstolefag fra 1ste til 8de Grade. For Børn, der ikke tilhører Parckland Menighed, koster det \$1.50 pr. Maaned eller \$10 for hele Skoleaaret betalt i Forstud.

— Akademiets Høsttermin begynder den anden Oktober. Der vil blive Anledning til at jaa Undervisning i de almindelige Common- og Høstolefag, Bogholderi og andre Forretningsfag, Musik med mere. Den 2den Oktober vil der ogsaa blive paabegyndt et 6 Maaneders ekstra Kursus for Nykommere og andre, der jærkelig ønsker at lægge sig efter at lære at læse, skrive og tale det engelste Sprog. Et Kursus paa jeks Maaneder vil koste omtrent \$110.00,

et paa ni Maaneder omtrent \$154.00. Heri er indbefattet Skolepenge, Kost, Bærelse og Bøger. Man vil jaaledes se, at det er lige jaa billigt, ja endog billigere, at gaa paa Skole og lære noget nyttigt end at ligge paa et Hotel og betale for Kost og Logis gennem Vintermaanederne, da der er liden eller ingen Fortjeneste.

Mons W. Kirckhus ledsagedes jidste Søndag Eftermiddag til sit jidste Hvilested. Nogle jaa Uger siden kom han hjem syg til sin Datter og Svigersøn, Mrs. og Mr. D. Greibrof. I Jørstningen ventede han at gjenvinde sin Helbred, men lidt efter hvert gif det op for ham, at det var bedst at bere- de sig til Døden. Han led af Nyre- sygdom, og Dr. Nyning lod ham forstaa, at der var lidet Haab om Helbredelse.

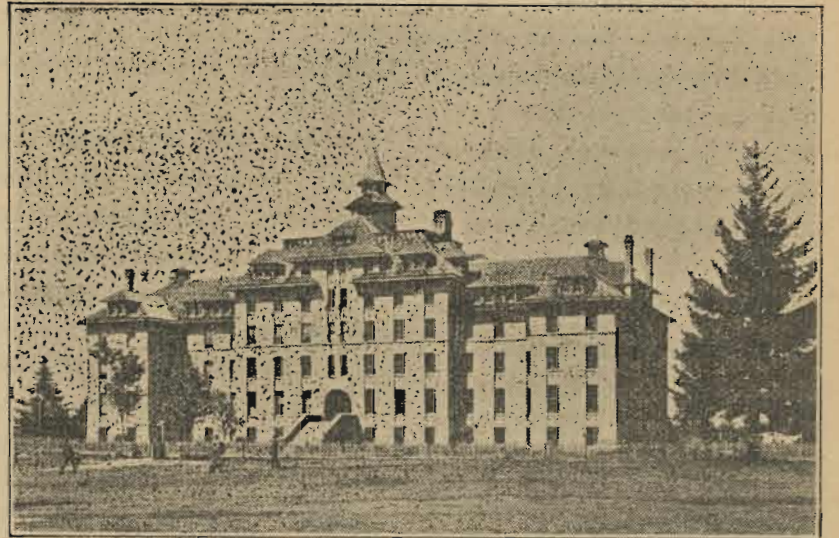
Kirckhus var jddi i Kvinherred Prestegjæld, Norge, den 12te September 1847 og døde den 14de demes. Da han forstod, at Sygdommen var alvorlig, vendte han sig til sin Gud, som velsignede ham med en levende Erkjendelse af Synd og Naade. Han blev et opmuntrende Eksempel paa en hurtig aandelig Væst i Erkjendelse af sin egen Synd og Uværdighed samt af Guds store Barmhertighed og Naade i Kristus. Fred med hans Sjælv!

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM, - WASH.

Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges,
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.
MILL SUPPLIES.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parckland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det jørste Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, jaa De kan udjyre Deres Hjem ved at gjøre smaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser, naar De skal udjyre Deres Hjem.